

HÜDRA

<https://www.kramola.info/vesti/neobyknovennoe/gidra-chast-1>

Lühike eessõna

Vaatamata sellele, et mul jäid lõpetamata mitmed artiklite seeriad, otsustasin alustada uuega, sest pean infot, millega te tutvute järgnevalt, väga oluliseks. Antud analüüs on ühelt oma lugejalt saadud kirjade seeria tulemus. Materjal on veel suhteliselt toores, olles paljudel juhtudel pigem hüpotees kui lõplikult tõendatud info, sest hetkel on i-le täpi panekuks liiga vähe fakte ja eksperimentaalseid tõendeid. Samas andis mõnede osade avaldamine kommentaaridest ja erinevatest kohtadest tulnud teadete näol väga positiivse tulemi huvitavate ja tähtsate täienduste näol. Peamiselt seetõttu otsustasin ma avaldada neid materjale, ootamata ära nende uuringute lõppemist, et osaleda inimeste, kes on võimelised mõtlema mittestandartselt, kollektiivse mõistuse töös.

Nagu alati, on teretulnud konstruktiivsed ettepanekud, mõtted, märkused, meenutused, intuiitiivsed nägemused – üldiselt kõik, mis võib kuidagi olla seotud antud teemaga ja aidata tõe väljaselgitamisel.

I osa **Mis on “hüdra”?**

Veel enne kirjade saamist, mis olid antud töö aluseks, leidsin erinevatest allikatest või sain infot erinevatelt inimestelt selle kohta, et inimesed on nakatunud mingite parasiitidega, mis võivad mõjutada nakatunud inimeste teadvust ja mõistust. Katsete juures kontrollida antud infot sattusin ma tõenditele, et vahel harva nakatub nõrga immuunsusega inimene seentega, bakteritega või teiste mikroorganismidega, millest tal tekib väga halb enesetunne. Taolist infot leiate netist suurel hulgal ka ise. Aga see kõik ei sarnanenud suure globaalse probleemiga ja inimese üle mentaalse kontrolli saavutamise võimalus nende eelpool kirjeldatud mikroorganismide abil tundus võimatu. Häired teadvuse töös mürgistuse tulemusel, seda jaa, see on võimalik, aga mitte kontroll mõtete ja käitumise üle.

Teisest küljest teadsin isikliku kogemuse ja minu poolt kogutud teabe põhjal, et võimalikud on erinevad telepaatilised mõjud inimestele alates üsna tavapära kuni kontrolli täieliku ülevõtmiseni, mil inimene teeb midagi, mida ta hiljem ei suuda meenutada. Pealegi ei olnud see isik kontrolli ülevõtmise ajal alkoholi või narkootikumide joobes, kuigi mõned neist ütlesid hiljem, et nad olid enne seda juhtumit väsinud ja pisut laialiolevad. Telepaatia mõju varieerub erinevates olukordades, kus inimesed näevad mida ei ole ja sagedamini vastupidi, kui nad ei näe, mis toimub tegelikult. Varem nimetati seda kõike üldmõistega "meelepete", millest tuleneb väljend "pead segi ajama".

Kuid täielikku juhtimise ülevõtmist koos mälu kaotamisega esineb harva. Palju sagedamini esineb võõraste mõtete ja soovide ülekandumist inimestele, mida sageli peetakse endi omaks. Inimesed jagunevad siinjuures mitmesse kategooriasse. Osa inimestest ei ole võimelised eristama võõraid mõtteid ja soove endi omadest. Need on ideaalselt juhitavad inimesed. Juhtimissüsteemides määratakse praegu just neid võtmeisikuteks. Enne seda peavad nad läbima nn “testi juhitavuse kohta”, mil neile antakse teatud käsud, mida nad peavad täitma, aimamata, et neid varjatult juhitakse. Teine kategooria on inimesed, kes äkki mõistavad, et “kuulevad häält”, rääkides sellest omastele või tuttavatele, mis viib neid lõppkokkuvõttes psühhiaatriahaiglasse, kus neid ühel või teisel viisil “ravitakse” või isoleeritakse ühiskonnast,

et teisi mitte häirida. On veel üks variant, kus inimesele sisestatakse, et ta on väljavalitu, messias, järjekordne prohvet, suure isiksuse kehastus vm. Kui inimene seda uskuma jääb, hakkab ta ka vastavalt käituma, kaotades lõplikult sideme reaalsusega. Sellisel juhul, kui reaalsustaju on niivõrd väärastunud, ei olegi tal võimalik kvalifitseeritud abita toime tulla, aga see on eraldi teema.

Ja lõpuks on kolmas, küllaltki suurearvuline grupp inimesi, kes taipavad, et toimub midagi ebanormaalset. Nad püüavad toimivas selgust saada, samas kaotamata sidet reaalsusega ning säilitavad võime kainelt mõelda ja toimuvat hinnata.

Veel hiljuti järeldasin, et kõik sellised mõjud on palju ettevalmistatute inimeste poolt varjatult suunatud teistele inimestele kas loomulike võimete tõttu, mis on algselt inimkehasse kaasatud, või teatud tehniliste vahendite abil, mida on välja töötanud paljud maailma riigid, sealhulgas NSVL. Kuid selgus, et see mõju toimub täiesti teistsugusel viisil – erilise olendi – parasiidi kaudu, mis on sisestatud peaaegu kõigi Maal elavate inimeste kehasse. Otsustasime nimetada seda parasiitorganismi „hüdraks” analoogselt sellele, kuidas seda nimetatakse Hermes Trismegistus Asclepiuse koolkonna tekstides ja vanas, veel mitte moonutatud õigeusu traditsioonis. Selles artiklis räägitakse nimelt selle organismi omadustest ja mõjust inimkehale, mida meil õnnestus teada saada.

Niisiis – inimene on nakatunud keerulise paljurakulise organismiga, mis parasiteerib inimese kehas ja mõned selle toimed on sarnased sooleparasiitide (nt magevee hüdra – vt kõrval olevat pilti) nõelava/kõrvetava mõjuga, seetõttu nimetatigi see organism “hüdraks”. See esineb massiivselt aju- ja seljaaju kudedes, dubleerides närvilõpmeid, see tähendab, et see on ühendatud sünapsidega. Samuti on parasiit seotud hormonaalse süsteemiga ja tal on võime stimuleerida seda ühe või teise teadvuse seisundi toetamisel – kogum üleelamisi, mis on väljendunud püsivate närvikontuuride kujul. Ta on hõivanud meie keha täielikult, täites kogu kehaosa ruumi oma kehaga, jättes sisenemata vereringesüsteemi.

Inimkond on selle olendi olemasolust ammu teadlik

Alustame Piiblist. Kui kõrvale jätta ükskõik milline õpetlik alltekst, siis võib esmasündinu patu sõnastada ühesõnaliselt: nakatumine. Kusjuures sõna esmasündinu me loeme kui omadussõna patule, kuid pigem on see kõigest Esimene Sugu st tema patt. Kui linnud on rauast siis tuleb Viimane Sugu.

See tähendab, et Eeva sõi midagi, mis pärines millestki, mida ei tohtinud puutada, et paradiisist välja ei visataks. See miski oli nakatunud, Eeva nakatus ja nakatas Aadama. Just see oligi paradiisist välja viskamise põhjus.

Hüdra (kreeka traditsioon, kristlik traditsioon) – legendi järgi tekib maharaiutud pea asemele uus. Sooleõõnsuste seintel olevad kõrverakud (ainuõõssete kaitse- ja saagipüüdmissrakud, kus ärritusel paiskub välja pikk niidike ja mürgist vedelikku) asuvad kolooniates ja peale ühe raku töö lõppemist asub tema asemele koheselt uus rakk. Analoogne efekt ilmneb ka selle parasiidi rakkudel.

Tõenäoliselt on Saatan üks ta nimedest. Euroopa keskaegsed alkeemikud rääkisid, et ükski suurelik pole võimeline seda olendit nägema. Seda seetõttu, et puudusid mikroskoobid ja pealegi oli see kättesaadav ainult parasiitidest suhteliselt puhtamale inimesele. Tänapäeval on ka suurelik võimeline seda nägema. Vähemalt videod ja fotokaamerad fikseerivad. Ülal olev pilt iseloomustab, kuidas kujutasid/tajusid hüdrat keskaegsed alkeemikud.

Veel üks joonistus, gravüüride vanusevahe on 100 aastat.

Piltidel on kujutatud täpselt, mida teeb “hüdra” inimesega. Ta mähib enda sisse inimese täielikult. Esimesel gravüüril on selgelt näha, et inimene magab, kusjuures lamab hauas ja madu naudib/imab ta hingamist. Teisel gravüüril on madu tunginud südame piirkonda. Mõlemal joonisel on sümboolselt kujutatud, kuidas “hüdra” neelab inimese eluenergiat.

“Hüdra”, ümbritsedes keha, blokeerib inimpsüühika tegevuse kõrgemad vormid ja eneseteadvuse (95%), stimuleerides võltstajusid hormonaalse- ja närvifunktsiooni kontrollimise abil. Sellisel moel muutub inimene elavaks surnuks (lamab hauas). Elavad surnud, looritatud olemise kustuva illusiooniga.

Parasiidi ainevahetus on väga kiire. Ta uuendab oma keha 2-3 nädalaga. Seetõttu vajab ta pidevat valgutoitu. Näljatunne, mida inimene tunneb, on “hüdra” stimulatsioon inimese söömisele ärgitamiseks. Armastus liha ja kaloririkka toidu järele on samuti parasiidi stimulatsioon.

Parasiidiga on nakatunud kõik orgaanilise loomse elu vormid Maal. Ei ole välistatud, et mõned vormid on parasiidi selektsiooni tulemus. Isegi kaasaegne inimene on osaliselt tema selektsiooni vili. Kaasaegsete geenetikute järelduste põhjal ei kannu 90% meie DNA-st kasulikku infot. See tähendab, et “selektsiooni” protsessis oli see osa mandumise eesmärgil asendatud šlakiga, infoprahiga.

Paljud lugejatest mõtlevad: "See on jama, mis parasiit võib inimese kehas olla kui meditsiin on juba ammu inimese selgeks saanud ette ja taha". Kuid ärge kiirustage järeldustega! Ei tohi unustada, et ladina keeles termin "meditsiin" kirjutatakse medicina st sisaldab endas perekonnanime Medici, mis on jätnud parandamatu jälje Euroopa ja nähtavasti kogu inimkonna ajalukku, seda perekonda on korduvalt süüdistatud sidemetes Saatanaga.

Pole juhus, et näeme kõigile tuntud "meditsiini" embleemidel ümber anuma keerdunud madusid, seda mürgiga täites.

S.M. Kirovi nimelise sõjaväe meditsiiniakadeemia sümbol.

“Hüdra” kohta kogutud põhiandmed:

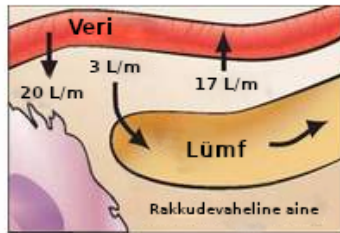
1. “Hüdra” keha hõlmab kogu rakkudevahelise ruumi. Ümbritsedes keha, haarab ta energeetilised kanalid (meridiaanid), naha eritussüsteemi (poorid) ja kõik kohad, kus pole piisavat verevarustust ja immuunsust.
2. “Hüdra” erinevad siseorganid asetsevad kogu kehas.
3. “Hüdra” põhimass ja keskpunkt asetseb soolestikus. Seal asuvad ka tema ussikesed või pead. Ametlik teadus arvab, et 90% immuunsusest kulutatakse ära seedeprotsessis.

Põhjäreldus: “Hüdra” on esindatud inimese kehas lümfisüsteemi näol ja lümfotsüüdid on “hüdra” rakud. Seejuures moodustavad lümfisooned “hüdra” keha “vereringe” süsteemi. See ei lõiku/kattu meie keha vereringega ja sel ei ole immuunsust peale “hüdra” enda immuunsuse.

Ametlik meditsiin, täpsemini *Medicin* kinnitab, et lümfisüsteem on inimese immuunsüsteemi osa, mis on hädavajalik mürkide väljaviimiseks meie organismist. Arutlegem, kas see ikka on nii?

Lümfotsüüdid kuuluvad üldisesse vererakkude klassi, mida nimetatakse leukotsüütideks (valgeverelibledeks), mis tähendab, et neil on valge keha. Kuid see klass sisaldab palju erinevaid rakke, mis vastutavad inimese immuunsuse eest. Samal ajal on kõigil neil rakkudel, välja arvatud lümfotsüütidel, üks eripära. Nad moodustuvad ainult luuüdis ja neid transporditakse ainult vere kaudu. Kuid lümfotsüüte ei toodeta mitte ainult luuüdis, vaid ka lümfikoos ise, see tähendab parasiidi kehas! Seejuures inimese enda leukotsüüdid, mis on alla neelanud mõned võõrkehad või mikroorganismid, väljutatakse vere kaudu organismist ja need ei sisene lümfikanalitesse või lümfisõlmedesse. See tähendab, et inimesel on juba täielikult toimiv immuunsüsteem ja organismist väljutamise süsteem, mille tööd kindlustab verevool. Milleks on vaja veel ühte täiendavat süsteemi, mis väidetavalt vastutab mürkide organismist eemaldamise eest?

Lümfisüsteem

Lümfli liikumine

Lümf

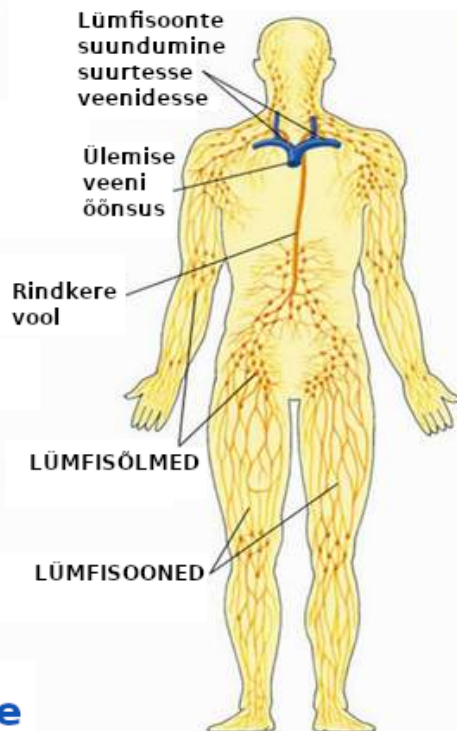
Lümf kapillaarid

Lümfisooned

Lümfisõlmed

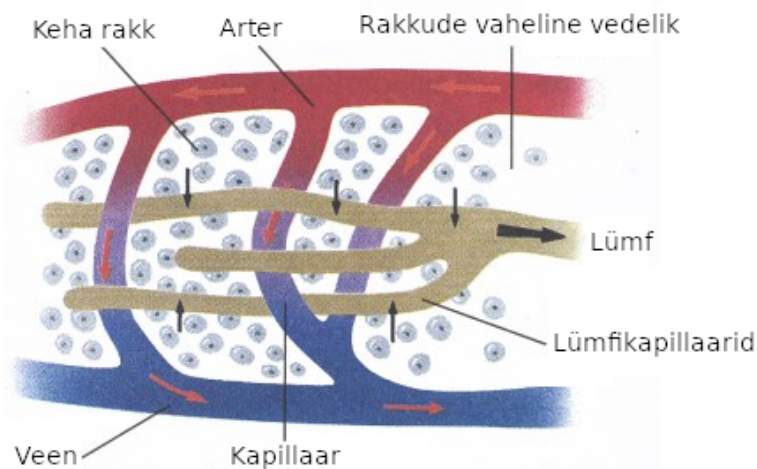
Lümfikanalid

Ülemise veeni õõnsusesse

Võib-olla on tal kehast eraldi väljundid, mis võimaldavad teil kriitilistes olukordades keha vereringe- ja puhastussüsteemi koormust vähendada? See võib kuidagi selgitada täiendava väljundisüsteemi loomist. Vaatame, mida kirjutab lümfisüsteemi kohta üks allikatest: ([про лимфатическую систему в одном из источников:](#))

“Lümfisüsteem – see on süsteem, mida meditsiiniinstituudis ei õpetata.

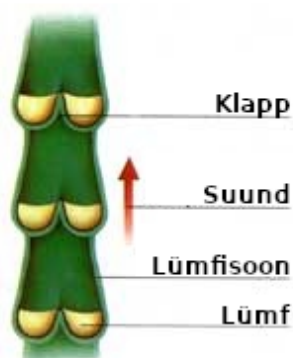
Keha kudede rakud on uputatud vedelikku, mis tuleb veresoonekonna kapillaaridest. Vedeliku jääk, üleküllus, imetakse rakkudevahelisest ruumist lümfikapillaaride otste kaudu ja muutub lümfiks.

Lümfisüsteem oma peente kapillaaridega läbib kogu organismi struktuuri. Tema põhifunktsioonid – juhtida lümf kudedest veenidesse; rakkudevahelisest ruumist valgulise aine kolloidlahuse imemine, mida ei imeta kapillaarsesse vereringesse; vee ja selles lahustunud kristalloidide imemine; immunoloogilistes reaktsioonides osalevate lümfotsüütide moodustamine, organismi sattunud võõrkehade, bakterite ja mikroobide kahjutuks tegemine.

Siin tahan juhtida teie tähelepanu just sellele, et sellist näiliselt tähtsat kehasüsteemi meditsiinikoolides ei õpetata! Loodan, et pärast selle materjali lugemist mõistate, miks. Aga pöördume tagasi antud kirjelduse juurde ja püüame mõista, mis selles valesti on.

Esiteks väidetakse, et lümfisüsteemi ülesanne on valgulise aine kolloidlahuse imemine, mida justkui vereringe kapillaaridesse ei imeta. Seejuures on mõlema süsteemi kapillaaride läbimõõt ühesugune ja nii siin kui seal on olemas vesi. Mis põhjusel need kolloidlahused ei imendu vereringe kapillaaridesse ja imenduvad lümfisüsteemi kapillaaridesse, ei seletata. Ei imendu ja kõik. Aga kõige tähtsam on see, et lümfisüsteemi poolt korjatud aineid ei viida välja vaid hoopis tagasi verre, kuna lümfisooned suubuvad lõppkokkuvõttes veeni. See tähendab, et kõikide nende mürkide edasise väljutamisega tegelevad niikuinii neerud ja maks!

Teiseks on lümfisüsteemil üks tähtis puudujääk. Vereringesüsteemist erinevalt, millel on oma pump südame näol, lümfisüsteemil seda pole! Lümf liigub oma soontes asuvate klappide arvel, mis suletakse või avatakse vastavalt lihaste kokkutõmbele või lõdvestumisele.

Aga kui lümfisüsteem on osa immuunsüsteemist, mis peab organismist mürke ja kahjulikke aineid väljutama, on sel konstruktsioonil väga tõsine puudus, sest kui organism haigestub, siis on selle liikumine minimaalne, sest keha koondab oma jõu tervendamisele. Tuleb välja, et just sel momendil lümfisüsteem praktiliselt ei toimi! Kuidas nii? Kuidas siis toimub kahjulike ainete, nende samade kolloidlahuste, väljutamine? Mil moel keha väljutab neid haiguse ajal kui liikumine on minimaalne? Ja miks me seejuures ei sure mürgistusse?

Portaalis «Крамoла» avaldati hiljuti lümfisüsteemist huvitav artikkel ([статья о лимфатической системе](#)). Kui loed seda artiklit esimest korda, näib, et saad teada midagi uut ja tähtsat sellest, kuidas töötab meie organism, aga seda vaid seniks, kuni alustad sisu analüüsimist. Loeme: “Me kohtleme lümfisüsteemi kõige vääritumal viisil – aga tema poole tuleb pöörduda “Teie”! Lümf liigub alt-ülesse ja mitte kunagi vastupidi! St sõrmeotstest kuni rindkere lümfikanalini. Massaaži tehakse tavaliselt vastupidises suunas, so ülevalt alla, st kahjustatakse lümfivoolu! Kas olete kunagi näinud lümfikanalite klappe – see on tähtis asjaolu: kui lümf tõuseb, laseb klapp selle läbi ja sulgub samas (see ei lase lümfil tagasi

voolata). Ja kui meid korralikult vastupidises suunas läbi masseerida – siis kõik klappid purunevad!”

Aga nüüd tähelepanu, küsimus! Kui palju on inimestele tehtud vale massaaži? Artikli autori arvates piisavalt paljudele. Seejuures toimus klappide purustamine lümfisoonetes, aga see tähendab, et lümfivool oli takistatud. Kui see süsteem, nagu meile räägitakse, teenib mürkide väljaviimist kehast, siis selle klappide purustamise tagajärjed peaksid organismi jaoks olema väga tõsised. Ülevaalt-alla massaažile peaks järgnema kui mitte surm, siis tõsine kudede mürgistamine. Kui tihti tundsite te peale sellist massaaži haigestumist, väsimust, nõrkust? Isiklikust kogemusest võin öelda, et MITTE KORDAGI. Vastupidi, me tunneme värskust, kergust, jõu suurenemist. Miks? Massaaži käigus purustatakse osa parasiidi struktuure ja seetõttu väheneb mõneks ajaks parasiidi negatiivne mõju.

Veel üks mõtlemapanev tsitaat sellest artiklist: ”Hämmastav, aga meie grupis olid professionaalsed kirurgid ja 50% neist ei õmmelnud mitte kunagi kinni lümfiteid“! Jääb selgusetuks, miks on artikli autor nii üllatunud, sest see, et professionaalsed kirurgid ei õmble kokku lümfisooni, on tegelikult päris loomulik. Nad ei tea tõesti lümfisüsteemi kohta midagi, sest kui nad meditsiiniõppeasutuses õppisid, ei räägitud neile sellest midagi, vastasel juhul võis neil tekkida tarbetuid küsimusi. Kuid peamine põhjus, miks kirurgidele ei ole õpetatud lümfisoonete õmblemist, on see, et see ei ole inimkeha taastumise jaoks absoluutselt vajalik. Pigem vastupidi. Parasiit, millel on väga intensiivne ainevahetus, taastab oma struktuuri ise.

Veel üks fakt, mis räägib sellest, et lümfisüsteem ei tegele meie organismis sellega, mida talle on omistatud. Kas kõik koed toodavad toksine? Vastus peaks olema loogiline: jaa.

Siis kuidas mõista, et platsentas, mis ümbritseb loodet emakehas, pole lümfisüsteemi?! Nii tähtis funktsioon ja selline hooletus? Kas siis platsenta koed ei tekita toksine nagu kõik teised koed? Platsentas on ju olemas vereringesüsteem, aga kuidas siis nii, et see kaasasündinud lümfisüsteem ei arene koos vereringesüsteemiga. Tuleb välja, et loode mürgistub platsenta toksiinidega?

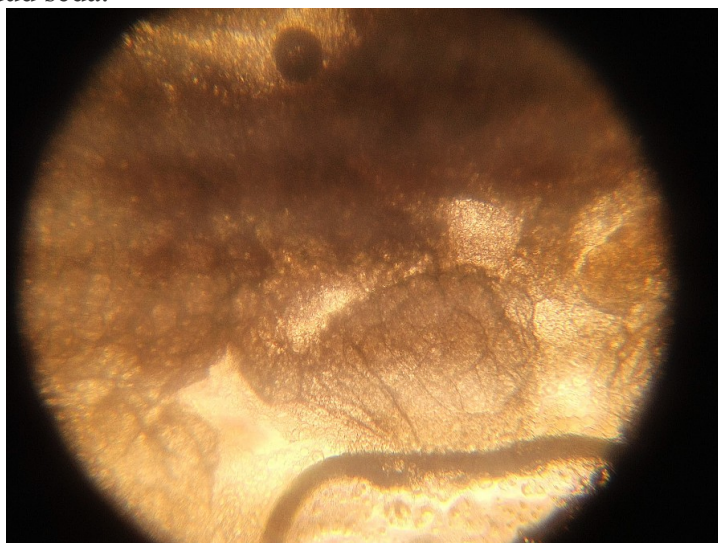
Olgu, jätame need ebamugavad küsimused ja tuleme tagasi loote juurde. Selgub, et lümfisüsteem ei arene mingil põhjusel koos vereringe süsteemiga. See hakkab arenema alles 6-8 nädalal tüümuse epiteelse struktuuri näol ja lümfotsüütide paigutumine lümfisõlmedesse toimub alates 12-15 nädalast koos lümfisüsteemi võrgustiku ja sõlmede loomisega. Kas siis 4 kuud ei toimugi mürkide eraldamist loote kehast? Või loote vereringes tsirkuleerib teine veri? Kas loote rakkudes ei moodustugi valkude kolloidlahuseid? Kui uskuda mürkide eraldamise teooriat, peaksid juba ühe kuu jooksul loote rakud koos lootega neist mürkidest hävinema, aga loode areneb juba mitmeid kuid.

Väidetavalt eemaldab lümfisüsteem valkude lõhustamata jääke. Mulle tundub aga, et lümfisüsteem toitub nendest ja ta enda poolt tekitatud mürgid valkude lagundamisest-seedimisest visatakse venoossesse verre tagasi, seega mitte midagi eemaldades vaid suurendades verepuhastussüsteemi koormust.

Ühes autori poolt tehtud katsetes oli näha, kuidas “hüdra” ümbritses täielikult vaid paari minutiga liha ja metallist tihvti, mis oli surutud mikroskoobi klambri vastu. See tähendab, et sattudes nakatamata organismi, hakkab “hüdra” kasvama väga kiiresti ja hõivab kogu oma kehaga rakkudevahelise ruumi, luues meie kehast oma koopia. See ühendub sünapsidega, mis võimaldab tal kontrollida inimese käitumist, ühendub hormonaalse süsteemiga, mis võimaldab tal kontrollida emotsionaalset seisundit ja kasvab ajus, blokeerides neuronite normaalset toimimist. Alles hiljuti väitis ametlik teadus, et ajus puudub lümfisüsteem, kuid hiljuti pidid

nad tunnistama, et parasiidi koed on seal ikkagi olemas (ткани паразита там всё-таки присутствуют).

Ja vaatame nüüd seda.

Antud katse sooritas lähtematerjalide autor. See on toitekeskkond: manna koos näljase „hüdra” rakkudega, mis on võetud autori enda kehast (3 päeva täielikku nälgimist, ainult vesi). “Hüdra” rakkude mannale asetamise hetkest on möödunud enne mikroskoobi alla asetamist umbes 15-20 minutit. Nüüd öelge mulle, kas manna sellised struktuurid võivad olla vaskulaarse süsteemi kujul? Manna puhul võib esineda maksimaalselt graanuleid, mis on nähtavad, kuid vaskulaarset süsteemi ei saa olla mingil juhul. See ongi seesama lümfisüsteem – „hüdra” keha „vereringe” süsteem, mille see moodustas sobivas toitekeskkonnas koheselt.

Eksperimentide autoril nagu ka minul ei ole vastuseid paljudele küsimustele. Tema kasutuses oli vaid nõukogudeaegne mikroskoop *Noorus*. Tegelikult pidi ta uuringud ja katsed katkestama katsete äärmise keerukuse tõttu.

Siiski on kogunenud piisavalt teavet, et teha teatud järeldusi ja püstitada hüpoteese antud parasiidi ehitusest ja toimest. Kui toetuda endiselt soole-õõnsuse analoogiale (vt lk 2 viimane lõik), luuakse neil tüvirakke, mis seejärel rändavad keha erinevatesse osadesse, muutudes parasiidi vajalikeks elementideks: lihaskoeks, kõrverakkudeks.

Võib eeldada, et sama juhtub ka meie “hüdraga” – lümfotsüüdid on rändavad rakud, aga parasiidi keha funktsionaalsus on tähelepanu väärivalt keerulisem. Näiteks ametliku meditsiini kinnitus ajab mind marru: lümfotsüüte on kolme tüüpi, toodetakse luuüdis ja valmivad tüümuses, kus nad ka eristuvad. On see ikka tõesti nii? Luuakse ühes kohas ja valmivad teises. Mis protsess see veel on? Mis tähendab küpsevad? Ja mis juhtub, kui nad seal valmivad? Mis on nende jaoks küpsemiseks hädavajalik? Seal toimub ka diferentseerimine/eristumine. Vau! Ja kellelgi pole mingeid lisaküsimusi? Kuid muud sellist protsessi kehas pole!

See on väga sarnane asjaolule, et lümfotsüüdid on “hüdra” tüvirakud, mis on üsna liikuvad ja neil on võimalik liikumisprotsessis toituda. Lisaks arvatakse, et lümfotsüütide rändetsükkel on inimkehas 6 tundi. See vastab toidutsükli, sest meil tekib 4-6 tunni möödudes näljatunne. Ilmselt on need nemad, kes tormavad esimesena toidu kallale ja et immuunsuse eeldatav aktiivsus, mida me sooles seedimisel söögikordadeks registreerime, on peamiselt “hüdra” seedimise protsess ega ole mingil viisil seotud inimese tõelise immuunsusega või on sellega seotud väga vähe.

Uuringu autor kirjutab selle kohta:

„See olemus sööb kõike, mida saab süüa. Ta ei saa peatuda. Mida rohkem teda söödad, seda rohkem ta nõuab. Nälja tunne on tema mitte meie nälg. (Tõsi, teda saab ka taltsutada. Harjutades vähem söömist hakkab ta justkui vähem nõudma.) Just tema vajab väga kiire ainevahetuse ja hämmastava arvu rakkude tõttu 3 söögikorda päevas... vastasel juhul peegelduvad tema harjumused meie käitumismustrites, millest esimene on korrapärane söömine. See toitub mitte ainult sellest, mida meie sööme. Ta armastab meie hormoone, peamiselt serotoniini, dopamiini, adrenaliini jne. Närvisüsteemiga ühendumisel võib „hüdra” stimuleerida ühtede või teiste hormoonide vabastamist, et mõjutada inimese käitumist, moodustades järk-järgult sobivaid käitumisharjumusi. Näiteks dopamiini tootmise puhul, kui magu täitub, vabastatakse dopamiini vaid piisavas koguses just temale meeldiva toiduga. Näiteks, kui sa sööd rohelist salatit koguses, mis on võrdeline makaronide + lihatükiga, siis salatite puhul ei ole meeldivat küllastustunnet (selle loob dopamiin), aga liha ja makaronide puhul on. See tähendab, et dopamiini vabanemine toimub ainult lihaga makaronide puhul. Kui jätkate vaid salatiga, võite täissöömise rameda “narkolaksu” asemel märgata vähetajutavat väga helge jõu tunnet, mis järk-järgult kasvab ja muutub üsna märgatavaks kehaliseks eufooriaks. Inimestele, kes joovad alkoholi, on see kogemus kättesaamatu, see on väga peen, kuid see on alus/etalon “hüdra” taandumise protsessi mõistmiseks. See on oma immuunsuse tajumine, keha olukorra leevenemine (tervenemine). Kaudselt võib seda tunnet võrrelda tundeaga kui te ringutate. Selline tunne tekib jooga, tai chi ja i-chuani treeningu järgselt, kõik isiklikust kogemusest ja võrdlemisel teiste inimeste tunnetega, ja i-chuani puhul on seda näidanud ja selgitanud meister. Samuti on see sarnane pika palve meela tundeaga. Tõsi, pühad isad ütlevad, et palvetamise eesmärk ei ole selle magusa tunde saavutamiseks. Kuid sellel on ka füsioloogiline seletus. Hüdra parasiteerib suuremalt jaolt meie tavapärase mõtlemisprotsesside kaudu, põhjustades käitumismustreid, mis on patu olemus. (Keegi Buddhadest on öelnud midagi taolist: "Pattu on harjumus."). Meie nn sisemine dialoog, mida need mustrid toodavad, koosneb peas kubisevatest mõtetest, mis pidevalt tiirlevad kinnisideede konstruktsioonides. Palve puhastab ja asendab selle dialoogi, ning piisava aja jooksul süvenenult palvetades lülitatakse mõned mustrid välja või need hüljatakse, nii et “hüdra” taandub samamoodi nagu nälja korral. See tähendab, et palve toimib meeletrolli ahelate väljalülitajana... ”

See tähendab, et tegelikult ei ole "hüdra" primitiivne olemus, nagu enamik tavalisi parasiite. See on väga suur organism, mis hõivab kuni 90% inimkeha rakuvälisest ruumist ja koosneb suurest arvust rakkudest, millel on väga keeruline käitumine isegi siis, kui need on autonoomsed. Samal ajal ei ole need rakud ühendatud meie kehasse mitte ainult ühte struktuuri. Nad moodustavad tegelikult paralleelsed iseseisvad struktuurid aine-, energia- ja infovahetusest, mis on väljaspool meie teadvust ja tunnet, sest just nn "hüdra" kombitsad on seotud meie närvisüsteemi sünapsidega ja mitte vastupidi. Seetõttu võib "hüdra" kuulda meie tundeid ja mõtteid, kuid meie teda mitte!

Kõige tähtsam on aga see, et on faktid, mis viitavad sellele, et inimorganismis olevad parasiidid ei ole tegelikult autonoomsed (iseseisvad, sõltumatud). Nad on omavahel ühendatud ühte võrku, nad moodustavad omamoodi superorganismi, suure sülemi, nagu mesilased või sipelgad. Samal ajal peavad need organismid omama teatavat teadvuse ja intelligentsuse taset, vastasel juhul ei oleks nad võimelised sellist keerukat ratsionaalset olemust nagu seda on inimene, kontrollima. Erinevalt uuringu autorist, kes usub, et parasiidi iga osake on väga mõistustlik, usun ma isiklikult, et „hüdra” ise ei saa omada võimast mõistust ja vaimu, sest tal ei ole selleks vastavaid struktuure, mis peavad olema selle keerukuses proportsionaalsed ja inimese aju mahuga. Kuid on tõenäoline, et "hüdra", mis on saavutanud kontrolli inimkeha üle, võib hakata inimese aju oma tarbeks kasutama. Tõenäoliselt selgitab see nn "kahestunud

isiksuse", samuti nn "kinnisidee" juhtumeid, kui mõni teine olemus võtab inimkeha üle ja inimese enda hing kaotab kontrolli oma keha üle.

Kuid paljud allikad viitavad ka sellele, et lisaks lihtsatele olemustele, kes parasiteerivad inimeste ja loomade kehas, osaleb antud süsteemis mõningane üliolemus, sarnanedes mesilassülemi mesilasemaga või sipelgapesa emasipelgaga. Ja sellel üliolemusel on juba väga võimas mõistus, mis on võimsam kui üksikisiku mõistus. Ilmselt tuleks just seda olemust ("hüdrat") nimetada "saatanaks" või "kuradiks". See tähendab, et just seda olemust, kes vastandub Jumalale.

Kui me kord suhtlesime eelmise tsivilisatsiooni esindajatega, ütlesid nad, et varem sündisid hinged uude kehasse kaotamata eelmise elu mälu, mis tegi inimese praktiliselt surematuks. Keha vahetamine hingel oli midagi sellist, nagu me vahetame tänapäeval vana kulunud ülikonna uue vastu.

Materjalide autor pajatab siin järgmist:

„Tähelepanuväärne on see, et tänapäeva religioonides esitatakse taaskehastumist/taassündi kui midagi mitte väga head. Seda eitatakse judaismi ja kristluse poolt, aga budismis on keskne töö kehastustest vabastamine... Tuginedes meie ühistele seisukohtadele Universumi struktuuri ja selle jumaliku olemuse kohta, on jumalike reeglite järgi korraldatud reinkarnatsioon maailmas rõõm, mille jaoks on olemas palju, kui mitte kõik – aga mitte kannatuste seeria samsaras (filosoofiline mõiste hingede ümberpaigutumisest india uskumustes), millest on vaja vabaneda ja murda taassündide jumalik ahel, katkestades seeläbi jumaliku evolutsiooni. Järelduseks on, et tänapäeva budism on mürgitatud nagu kristluski.

Meie tänane planeet on selle pärand. Meie kehad on parasiitidele energia- ja toidu allikas. Tavaliselt võetakse inimeselt elu jooksul ülisuur kogus energiat, inimkeha talub sellist koormust umbes 70 aastat...

Kuid meie poolt jagatud universumi mudeli kohaselt on taassündide tsüklid osa jumalikust plaanist, kui mitte selle olemusest, mis on vajalikud plaani elluviimiseks. Teisest küljest, kristlus, mis keeldub taassünni ideest, jutlustab endiselt võitlusest saatanaga (hüdraga).

...

Minu veendumus rajaneb Hermes Trismegistus Asclepiuse koolkonna allikate uurimisele, isiklikele tähelepanekutele ja eksperimentidele enda kallal. Esmakordselt märkas inimesi ilminguid peaaegu 30 aastat tagasi ja täna on mul ka dokumentaalseid tõendeid. Loomulikult tunnistan ma vigade ja valetõlgenduste võimalust, kuigi mõnede katsete tulemused on vapustavad. Täna olen ma takerdunud paljudesse tehnilistesse, sotsiaalsetesse ja õiguslikesse probleemidesse, mis ei võimalda mul jätkata. Kindlasti avaldan ma mõned materjalid, mis mul on."

Parasiit on inimeste peamine haiguste allikas. Parasiidi kehas, mis on eraldatud vereringesüsteemist, ei ole immuunsust peale tema enda väga nõrga immuunsuse. Paljud mikroorganismid ja seened toituvad ja arenevad tema kehas, arendades suuri kolooniaid, mis mürgitavad keha oma elutegevuse jääkide ja surevate kehadega. Just selles staadiumis esinevad kasvajad, mis on keha kaitsev reaktsioon kehaosale sellise kolooniaga, mis eraldab selle koha erinevate sidekoe tüüpidega, eriti vähkkasvajatega. Vähk ei ole haigus, vaid tervislik vastus haigusele. Ja haigus on parasiit, mitte selles elavad seened, mis on jällegi tagajärg.

Vaatleme näiteks entsefaliiti. Ärritaja satub inimese vereringesse ja algab haiguse esimene etapp, millel on ägeda hingamisteede nakkuse või gripi tunnused. Sellega tuleb keha paari päeva jooksul kergesti toime. Siis tundub, et kuni kuu jooksul ei ole midagi, kuid haigus areneb

ja halvab sünapse ja teisi närvilõpmeid. Algab haiguse teine etapp, mis põhjustab 50% või enam halvatust või tõsisemaid vaimseid häireid. Iseloomulik on see, et selles etapis ei saa arstid peale õlakehituse midagi teha. See tähendab, et alguses võidab keha nakkuse, kuid samal ajal areneb see kuskil kehas edasi ja mõjutab ikka veel sünapse. Kuidas siis nii? Kus ta siis paljuneb, kust immuunsus, mis ta vereringes justkui hävitas, teda kätte ei saa. Arstid lajutavad käsi, me ei tea... Hüpotees "hüdra" kohta selgitab seda nähtust täiesti. „Hüdra” keha ei ühti vereringesüsteemiga, vastasel juhul oleks inimese immuunsus selle hävitanud, samas aga „hüdra” kehas immuunsus praktiliselt puudub, on väga nõrk. Ja see on tema nõrk immuunsus, mis ei talu entsefaliidi ärritust, mis lõpuks hakkab hävitama tema keha, entsefaliidi puhul on need “hüdra” need osad, mis on seotud inimaju sünapsidega. Kui toimub “hüdra” keha osaline hävimine, tungib inimese immuunsus nende hävinud kohtade kaudu otseselt “hüdras” peituvat entsefaliidi ärritajasse, algab immuunsuse võitlus koos “hüdra” keha hävinemisega, ja inimese “hüdraga” põimunud närvirakkude massiline hukk... Aga kui immuunsus saabki tagajärgedega hakkama, siis on inimese enda koed juba kahjustatud tagasipöördumatult – ja inimene muutub lootusetuks puudega isikuks.

Analoogiat võib tuvastada mõne muu nakkushaigusega. Meile räägitakse: ärritaja siseneb kehasse ja algab inkubatsiooniperiood. Kus toimub selline periood? Veres? Kudedes? Ei midagi taolist, sest kus on verevool ja immuunsus, lämmatatakse nakkus ühe või kahe korraga. Kuid ta paljuneb vaikselt ja vabalt just “hüdra” ruumiliselt isoleeritud kehas, kuni see jõuab kriitilise massini, mis viib “hüdra” kudede massilise väljasuremise alguseni. Selle tulemusena satuvad kõik need mürgid ja laguproduktid verre ja tekib toksiline ja bakterioloogiline šokk, millega ei saa inimese immuunsüsteem ega keha väljutussüsteemid mõnikord hakkama.

Samuti tasub meenutada keskaegseid pilte katkust. Lümfisõlmede mustad haavandid... Ja jällegi on nakatumise ja ägeda faasi vahel inkubatsioonifaas. Ja kus seda tegelikult inkubeeritakse? Miks ei ole sellist õudust koheselt nakatumise järel? Aga seetõttu, et immuunsus puutub kokku viirusega veres ja saab sellega hakkama suurepäraselt. Kuna kõike inkubeeritakse “hüdra” kehas ja kuna see keha ei suuda viiruste ja nende mürkide hulgaga toime tulla, siis see keha laguneb viiruse mürkide tõttu, ja nende tapetud “hüdra” rakkudega ei ole inimese keha võimeline toime tulema.

Veel üks tsitaat algse uuringu autori materjalidest: „Ma kordan – meie uuritud immuunsuse mehhanism on suures osas “hüdra” toitumise ja kaitse mehhanism. On täiesti võimalik, et enamik maapealseid mikroorganisme ei põhjusta inimese kehale mingit kahju ja immuunsuse reaktsiooni nende organismide suhtes pole meile teada. “Hüdra” kui madalam olemus ei oma sellist kaitset ja on väga haige enamikust mikroorganismidest, mis halastamatult teda ründavad ja tema kehas parasiteerivad. Mul tekkis mõte, et viiruse epideemiad on viis, kuidas edastada teavet “hüdra” eri osade vahel, omapärane DNA-püsivara, vaksineerimine. Täpselt samamoodi on vaksineerimisega võimalik “hüdrat” kaitsta. Tegin järelduse selle põhjal, et enamik meie uuritud immuunprotsessist on “hüdra” immuunprotsess. Sel viisil aitame “hüdrat” meie kehas ellu jääda. Ma ei tea, kas just kõik viirused on “hüdra” suhtlusvahendid või on osa neist suunatud “hüdra” vastu, kuid ma arvestan ka sellise võimalusega. (DM: Me arutasime võimalust, et mõned viiruse epideemiad võisid olla eelmise tsivilisatsiooni katsed võita parasiiti spetsiaalselt väljatöötatud viiruste abil.)

Kogu ajalooline protsess ja kogu meie elu on Ra ja meie kui tema kehasüsteemide kollektiivi nähtamatu võitluse eesliin “hüdraga”, selle taga seisvate jõudude kehasüsteemide kollektiiviga, võib-olla tsivilisatsioonidega, anti-Ra-ga – ma ei tea, kuidas neid nimetada ja nimetada ma neid ei taha.

Seetõttu on kõik, mis planeedil juhtub, ühtede või teiste jõudude tegevus. Maa massiivne orbitaalne tuumarelvaga pommitamine, mis toimus mõne alternatiivse haru uurija arvates, oli tõenäoliselt Maa sanitaarne puhastamine pärast mittenakatunute evakueerimist. Kuid mõned nakatunud inimesed jäid tuumasõjas ellu ja algas eksperiment, milles osaleme praegu.”

Дмитрий Мильников

...jätkub...

Tõlkinud Aigar Säde
Juuni 2019